ΕΤΟΣ Γ'. — ΑΡΙΘ. 279 Τιμᾶται λεπτὰ 10. ΚΥΡΙΑΚΗ 11 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1882

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ. Ἐν Ἀθήναις φρ. 15.—Ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 16.—Ἐν τῷ ἐξωτ. φρ. 25.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΕΠΙ ΤΟΝ ΓΟΛΓΟΘΑΝ.

—

Ἐφάνη ὑπεράνω τοῦ βήματος μόνη ἡ κεφαλὴ τοῦ μικρομέγα ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν τῆς Ἑλλάδος, καὶ εἶπε πρὸς τὴν Βουλὴν, ἣν μόνος ὁ κ. Ἀμβράζης ἐτόλμησε ν' ἀποκαλέσῃ *σεμνὴν*, τοὺς ἑξῆς παρηγόρους λόγους:

«—Κύριοι, Θέλω ἑβδομήκοντα ἑπτὰ ἑκατομμύρια. Ἂν σᾶς ἀμέλξω μέχρις αἵματος καὶ ἂν σᾶς κείρω μέχρι σαρκὸς, θὰ κατορθώσω νὰ συνάξω ἑξήκοντα ἑξ· ἀλλὰ μοὶ χρειάζονται ἄλλα ἕνδεκα καὶ πρέπει νὰ μοὶ τὰ δώσητε. Τὰ ἐλλείποντα λαμβάνω ἐκ τῶν ἑτοίμων, δηλαδὴ ἐκ τῶν λειψάνων τῆς παρελθούσης εὐωχίας τῶν δανείων. Μὴ λησμονῆτε ὅμως ὅτι ἐκτὸς τῶν νέων τούτων εἶνε καὶ οἱ παλαιοὶ λογαριασμοὶ, οὓς πάντας θὰ πληρώσητε. Θὰ τὰ πληρώσουν τὰ πρόβατα, αἱ αἶγες, οἱ ὄνοι καὶ οἱ χοῖροι —διότι ἐφέτος ἡ δικαιοδοσία τοῦ κ. Τρικούπη ἐπεξετάθη ἐκτὸς τῶν βοῶν καὶ ἐπὶ τῶν ὄνων καὶ τῶν χοίρων— καὶ ἂν δὲν ἐξαρκέσωσι τὰ τετράποδα θὰ τὰ πληρώσῃ τὸ λοιπὸν εὐπειθὲς ποίμνιον τῶν διπόδων, ὅπερ καλεῖται ἑλληνικὸς λαός».

Ἐννοεῖται ὅτι τὴν δόσιν ταύτην τοῦ πικροῦ κωνείου ἐγλύκανεν ὁ στωμύλος ὑπουργὸς διὰ λογοπαιγνίων καὶ εὐφυολογιῶν καὶ σοφῶν καθηγετικῶν παρεκβάσεων. Οἱ συρίττοντες λόγοι του περιέπτησαν ἐντὸς τῆς θολῆς ἀτμοσφαίρας τοῦ βουλευτηρίου, μεμολυσμένης ἐκ τῆς ἀναθυμιάσεως ὑπερδιακοσίων νηστησίμων ἀναπνοῶν καὶ ἐθραύσθησαν κατὰ τοῦ σαρκίνου προχώματος τῶν ἀκροατηρίων. Ἐκ τῶν θαμβῶν ὑάλων τῶν παρὰ τὴν ὀροφὴν παραθύρων κατήρχετο συγκεκερασμένη ἡ τελευταία λάμψις τοῦ λυκόφωτος, οἱ δύο ὑπερμεγέθεις κίονες ὑπεβάσταζον νυσταλέοι καὶ ἀπηυδηκότες τὴν πολύστικτον ὀροφήν. Ὀφθαλμοί τινες ἐκαμμύοντο· τινὰ στόματα ἐχασμῶντο καὶ τὰ σώματα ἐτανύοντο ἐν ῥαθύμῳ ἀκηδίᾳ. Εἰς τὸ θεωρεῖον τῶν δημοσιογράφων ἐτείνοντο τὰ ὦτα καὶ ἐκινοῦντο γοργῶς οἱ δάκτυλοι πιέζοντες τὴν ἐφθαρμένην μολυβδίδα. Μία ξυνωρὶς ἀγκιστρωδῶν 7 καὶ ἑτέρα προγαστόρων 6 περιεδινήσθησαν πρὸς στιγμὴν ἐντὸς τοῦ κρανίου τινῶν τῶν ἐγρηγορούντων. Ἔπειτα ἠκούσθη ὁ κώδων τοῦ προέδρου, ἐπετάθη ὁ βόμβος, ἀνέστησαν οἱ καθήμενοι, ἀνεμίγησαν, συνωθίσθησαν, ἀπετέλεσαν κινητὸν ὄγκον. Ἠκούσθησαν δυσδιάκριτοί τινες φωναί, γέλωτες, βήματα βαρέα τῶν κατερχομένων . . . .

Διελύθη ἡ συνεδρίασις· ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ βασιλείου τῆς Ἑλλάδος εἶχε κατατεθῆ.

*

Εἴμαρται ἀπό τινος χρόνου καθ' ἕκαστον ἔτος, κατὰ σύμπτωσιν δὲ ἀκριβῶς καθ' ἣν ἐποχὴν ἑορτάζεται ἐν τοῖς ναοῖς ἡ ἀνάμνησις τῶν παθῶν τοῦ Ἰησοῦ νὰ ἑορτάζῃ καὶ τὰ ἴδια πάθη ὁ ἕτερος οὗτος μάρτυς, ὁ μέγας ἐν τῇ ἀνοχῇ καὶ ἀποκτηνωθεὶς ἐν τῇ ἀσκητικῇ ἐγκαρτερήσει, λαός.

Μόνη διαφορὰ μεταξὺ τῶν δύο εἶνε ὅτι ἐκεῖνος μὲν ὑφίστατο τὸ ὄνειδος καὶ τὰς ἀλγηδόνας τοῦ μαρτυρίου ὅπως σώσῃ τοὺς πολλοὺς, ἐνῷ οὗτος ὑπομένει ἀγογγύστως τὴν χλεύην καὶ τὰς βασάνους χάριν εἰκάδος ἢ πεντηκοντάδος λαιμάργων παρασίτων. Οἱ Ἰουδαῖοι τοῦ Πραιτωρίου ἔκραζον τότε: Συμφέρει ἕνα ὑπὲρ τῶν πολλῶν ἀπολέσθαι· οἱ σημερινοὶ Ἰουδαῖοι τῶν χρηματιστηρίων ἀνατρέπουσι τοὺς ὅρους μᾶλλον ἀκόρεστοι καὶ μᾶλλον ἀνελεήμονες καὶ ζητοῦσι νὰ στραγγιχθῇ καὶ τὸ τελευταῖον μόριον τῆς λιπαρᾶς οὐσίας τῶν ἄλλων, διὰ νὰ μεταγγισθῇ ἐντὸς τοῦ στρώματος τοῦ λίπους τοῦ περιβάλλοντος τὰς ἀκενώτους αὐτῶν γαστέρας.

Καθ' ἕκαστον ἔτος διὰ τοῦ πρίσματος τοῦ προϋπολογισμοῦ, ὅπερ εὐγενῶς χορηγεῖ εἰς τὰ ὄμματα τοῦ δημοσίου ὁ ἑκάστοτε ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν, διορῶμεν τὸν ἑλληνικὸν λαὸν ἀσθενικὸν, χοιραδικὸν, ἀσθμαίνοντα, καταφορτον ἐκ τοῦ βάρους πολλῶν ἑκατομμυρίων, βαίνοντα ἐπὶ τὴν ἀνάντη καὶ σκολιὰν ὁδὸν τῶν δανείων τὴν ἄγουσαν πρὸς τὸν τραπεζικὸν καὶ ὁμογενικὸν Γολγοθᾶ, ὃς ἐστιν ὁ λεγόμενος Κρανίου τόπος.... διότι ἐκεῖ θ' ἀφήσῃ ἡμέραν τινὰ καὶ τὸ δέρμα καὶ τὸ κρανίον.

Καθ' ἕκαστον ἔτος ἡ πλάστιγξ ἥτις ἔμελλε καὶ ὤφειλε νὰ ἦνε ἰσόρροπος, κλίνει τρομακτικῶς πρὸς τὸ παθητικὸν μέρος, καίτοι ἐπὶ τοῦ ἀντιθέτου ἀποτίθενται καὶ

νομοσχεδίων ὄγκοι καὶ φόροι μολύβδου βαρύτεροι καὶ πυραμίδες δανείων εὐτόκων καὶ ἀγέλαι βοῶν ἀροτήρων.

Καθ' ἕκαστον ἔτος στρώννυται δαψιλὴς ἡ τράπεζα διὰ τῆς ἐργασίας μυριάδων βραχιόνων καὶ παρασκευάζονται οἱ ὀρεκτικοὶ πλακοῦντες διὰ νὰ τρυφήσωσιν ἐν ἀνέσει μετά τινων κηφήνων οἱ ἀβροδίαιτοι Σαρδανάπαλοι τοῦ συναλλάγματος, ἐνῷ ὁ πεινα λέος χορηγὸς ὑποκρίνεται τὸ πρόσωπον τοῦ οἰνόφλυγος Εἴλωτος διὰ νὰ τέρψῃ μετὰ τὸν πότον τοὺς ἀδδηφάγους δαιτυμόνας.

Αἱ σεῖς, κύριοι, οἱ φέροντες τοὺς μεγαλοσταύρους καὶ τοὺς μικροσταύρους, δὲν ἀναλαμβάνετε πρὸς στιγμὴν καὶ σεῖς τὸ μέρος τοῦ Κυρηναίου Σίμωνος, ἵν' ἄρητε πραγματικῶς ἐπὶ στιγμὴν τὸν σταυρὸν τοῦ κεκμηκότος καταδίκου;

Κατ' ἔτος ἀναζῇ ἡ ἀνάμνησις τῶν παθῶν τοῦ Ναζωραίου ἐν ταῖς ψυχαῖς τῶν χριστιανῶν, καὶ κατ' ἔτος ἀναζῇ τὸ Πραιτώριον τοῦ Πιλάτου ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν, καὶ ἐκτελεῖται ἐν ἀκριβείᾳ ὁ πένθιμος μεταμφιεσμὸς καὶ παραδίδεται τὸ θῦμα πρὸς τὸ σταυρωθῆναι.

*

«—Δὲν ἔχομεν δρόμους, δὲν ἔχομεν σιδηροδρόμους, δὲν ἔχομεν λιμένας, δὲν ἔχομεν πλέον ναυτιλίαν, δὲν ἔχομεν γεωργίαν, δὲν ἔχομεν κτηνοτροφίαν, δὲν ἔχομεν ἐκπαίδευσιν, δὲν ἔχομεν δικαιοσύνην. Οἱ φόροι κατήντησαν ἀβάστακτοι, τὰ τρόφιμα ὑπερετιμήθησαν καταπληκτικῶς· οἱ ὑπάλληλοι γλίσχρως ἀμειβόμενοι καταχρῶνται· ἡ ἐργατικὴ τάξις ἡ ἄπορος καὶ φορολογουμένη πένεται, κύριε ὑπουργέ!

«—Ἔχομεν τορπίλλας, ἔχομεν ἀτμακάτους, ἔχομεν τορπιλλοφόρα, ἔχομεν ναυστάθμους, ἔχομεν τηλεβόλα Κρούπ, ἔχομεν ὅπλα Γκρὰ, ἔχομεν ἐπιστράτους, ἐφέδρους, κληρωτοὺς τοῦ 61 καὶ κληρωτοὺς τοῦ 32 ἄρθρου, στρατολογικὰ συμβούλια, ἀρχηγεῖα, ὑποστρατήγους ναυάρχους, τὸν κ. Τρικούπην μὲ ὑπασπιστὴν καὶ τὸν κ. Ροῦφον χαιρετιζόμενον διὰ 40 κανονιοβολισμῶν.

«—Κύριε ὑπουργέ, ὅλ' αὐτὰ εἶνε ἄριστα· ἀλλὰ αἱ θυσίαι πρέπει νὰ ὦσιν ἀνάλογοι πρὸς τὰς δυνάμεις τοῦ ἀτόμου. Σκέφθητε ὅτι ἡ τελευταία ἄσκοπος καὶ φρικαλέα σπατάλη, ἐξήντλησε καὶ τὴν ὑστάτην ἰκμάδα τῶν ἡμετέρων πόρων· σκέφθητε ὅτι οἱ τόκοι τῶν δανείων ἀπορροφῶσι τὰ τρία τέταρτα τοῦ προϋπολογισμοῦ· ὅτι τὰ ταμεῖα τοῦ κράτους πληροῖ δι' ἀδρῶν φόρων ἡ πενεστέρα τάξις ἐνῷ οἱ κεφαλαιοῦχοι μένουσιν ἀφορολόγητοι· ὅτι ἡ βάρβαρος καὶ ἀνηλεὴς ἐπιβολὴ νέων φόρων θὰ νεκρώσῃ καὶ θὰ παραλύσῃ τὰς πηγὰς τοῦ ἐθνικοῦ πλούτου. Ἡ Ἀνατολὴ εἶνε ἥσυχος κύριε ὑπουργέ· εἶνε ἡσυχος καὶ ἡ *Παλιγγενεσία*· ὅλοι ζητοῦν ἀνάπαυλαν ἐκ τῶν κόπων καὶ μεριμνῶσι περὶ τῆς σοφῆς διευθετήσεως τῶν ἐσωτερικῶν καὶ ῥίπτουσι μακρὰν τὴν δεσμεύουσαν τὴν ἀνάπτυξιν πολεμικὴν πανοπλίαν. Μετὰ τὴν *Παρασκευὴν* τὴν περυσινὴν καὶ προπαρασκευὴν, εἶνε καιρὸς νὰ ἔλθῃ καὶ ἡ ἡμέρα τοῦ Σαββάτου, καὶ νὰ ἐκτελέσωμεν ἅπαξ τοὐλάχιστον ἐπὶ ζωῆς μας ἓν τῶν παραγγελμάτων τοῦ δεκαλόγου, ἀναπαυόμενοι ἐν ἀνέσει. Ἀλλ' ἔστω θέλετε καὶ πάλιν προετοιμασίας; Θέλετε νὰ ἔχωμεν ἀκταιωροὺς καὶ ναύκλαστρα διὰ νὰ ἐμποδίσωμεν . . . τὸν αὐστριακὸν στρατὸν νὰ προσελάσῃ ἀπὸ τῆς Μητροβίτσης· τότε ἂς ἀρχίσωμεν σιγὰ σιγὰ καὶ βαθμηδὸν, ὅπως τὸ ἐπιτρέπει ἡ οἰκονομικὴ ἡμῶν κατάστασις...,

Ὡς μόνην ἀπάντησιν ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν σύρει ἐκ τοῦ κολεοῦ τὴν ἄχραντον σπάθην τοῦ κ. ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν καὶ τὴν ῥίπτει ἐπὶ τῆς πλάστιγγος λέγων:

— Voe victis!

Διότι εἴμεθα βλέπετε ἡττημένοι καὶ δουλωμένοι. Διότι οἱ ἐπιδρομεῖς τῆς ἐξουσίας, Βρέννοι καὶ Ἀλάριχοι καὶ Ἀττίλαι, ἄρχουσιν ἡμῶν δικαιώματι σπάθης. Διότι ὁ Πομπήϊος τοῦ κ. Καλλιγᾶ ἐνίκησε καὶ καθυπέταξε τὸν Καίσαρα λαόν, καὶ ἀφοῦ εἶνε Πομπήϊος σύρει ἐν *πομπῇ* τὸ ἅρμα του μὴ προσέχων ἂν ὑπὸ τοὺς τροχοὺς αὐτοῦ συντρίβηται ὁ λαός.

Ὁ θεὸς νὰ μ' ἐλεήσῃ διὰ τὸ λογοπαίγνιόν μου· ἀλλ' ὁ θεὸς νὰ σώσῃ καὶ τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τὸν πατριωτισμὸν τῶν πρωθυπουργῶν της.

*

Βεβαίως, ὅταν ἐπιστῇ ἡ ὥρα τῆς ὁριστικῆς ψηφίσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἐχέφρονές τινες ἐν τῷ κοινοβουλίῳ ἄνδρες θὰ ἐγείρωσι τὴν φωνὴν, θὰ προσπαθήσωσι νὰ ἐλαφρώσωσι τὸν φόρτον· ἀλλ' αἱ προσπάθειαί των θὰ συντριβῶσι κατὰ τῆς πυραμίδος τῶν βουλευτικῶν ψήφων, ἐφ' ὧν ἑδραίωται ἡ τρικουπικὴ Σιών.

Θὰ γείνῃ μικρὸς θόρυβος ἐν τῇ βουλῇ· θ' ἀνέλθωσιν ἐπὶ τοῦ βήματος βατταρίζοντες ῥήτορες πολλὰ φθεγγόμενοι καὶ μηδὲν συμπεραίνοντες. Θὰ προτείνωσί τινες τροποποιήσεις πρὸς ματαίαν ἐπίδειξιν οἰκονομολογικῶν γνώσεων. Θ' ἀπαντήσῃ διὰ λογοπαιγνίων ὁ κ. Καλλιγᾶς· θὰ προβῇ βαρὺς μὲ τὸ ἐπταβόειον σάκος ὁ κ. Πρωθυπουργός. Ὁ κ. Πρόεδρος τῆς βουλῆς θωπεύων μετ' ἀνίας τὰς φαβορίτας του θ' ἀναφωνήσῃ: «Οἱ παραδεχόμενοι ἂς ἐγερθῶσιν!» Θὰ ἐγερθῇ ἡ ἐκ σαρκὸς μάζα τῆς συμπολιτεύσεως· τινὲς μάλιστα ὀκνηροὶ θὰ ὑψώσωσι μόνην τὴν χεῖρα καὶ . . . .

Ὁ πειθήνιος ὄνος θὰ δεχθῇ ἐπὶ τῆς ῥάχεως τὸ σάγμα.

*

Καὶ ὅμως καὶ αὐτὴ ἡ ὄνος τοῦ Βαλαὰμ ἐλάλησε κατὰ τὰς Γραφὰς, ὅτε ἐτύπτετο ἀδίκως. Διατί νὰ μὴ ὁμιλήσῃ ὁ λαὸς ὁ φορολογούμενος, ὁ μέλλων νὰ ἐξοφλήσῃ τὸ συνάλλαγμα, ὅπερ ὑπογράφουσι τόσον προθύμως οἱ κληροὶ καὶ οἱ ἡγέται αὐτοῦ;

Ὤφειλεν ὁ λαὸς οὗτος διὰ τοῦ τύπου, διὰ πρεσβειῶν, διὰ συλλαλητηρίων νὰ διαμαρτυρηθῇ κατὰ τῆς ἐπιγιγνομένης αὐτῷ ἀδικίας, νὰ καταβοήσῃ κατὰ τῶν ἀπειλούντων τὴν ὕπαρξίν του δεινῶν.

Ὤφειλε νὰ ὑπενθυμίσῃ εἰς τὸν κ. Καλλιγᾶν ὅτι ὁ ἰατρὸς πράττει ἔγκλημα φονεύων δι' ἀφαιμάξεων ἀφθόνων τὸν ἐξηντλημένον ἀσθενῆ του· ὅτι εἶνε ἄξιος μαστιγώσεων ὁ οἰκογενειάρχης ὁ πωλῶν τὰ ὑπάρχοντά του ὅπως ἐξοδεύσῃ αὐτὰ ἐν ὀλίγαις ἡμέραις εἰς πότους καὶ διασκεδάσεις ἀπομιμούμενος τοὺς μεγάλους· ὅτι εἶνε κάκιστος καὶ ἅρπαξ κηδεμὼν, ὁ σκορπίζων ἀπερισκέπτως εἰς ματαίας πομπὰς τὴν περιουσίαν τοῦ κηδεμονευομένου· καὶ ὅτι τέλος πάντων εἶνε καταστρεπτικὸς ὑπουργὸς ὁ πρὸς ἐπίδειξιν φιλοπατρίας καὶ χάριν σκιαμαχιῶν καταθλίβων τὸν πτωχὸν ἐργατικὸν λαόν.

Ego.

ΔΕΝ ΣΤΕΚΕΤΑΙ ΚΑΛΑ.

—

Ἀκοῦς νὰ μὴ συνέλθῃ ἀκόμη ἡ βουλή;
αὐτὸ βεβαίως κάτι σπουδαῖον θὰ σημαίνῃ·
μαζὶ μὲ τὸν Τρικούπη θὰ 'θύμωσαν πολλοί,
καὶ 'στὴ βουλὴ κανένας γιὰ τοῦτο δὲν πηγαίνει.
Ἀκόμη ἀπαρτία νὰ μὴ 'μπορῇ νὰ γίνῃ;
θαρρῶ πῶς ὁ Τρικούπης ῥουσφέτια δὲν θὰ δίνῃ.

—

---

15 ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ 15

ΜΙΑ ΤΟΥΡΚΟΠΟΥΛ' ΑΓΑΠΗΣΑ.

1878

—

(Ἴδε ἀριθ. 278).

Ἀμοῦς. Σικτήρ. Στὰ ντουμπρούκια.

Δὲν εἶχεν ἔτι προφέρει τὴν λέξιν ὁ ἀλιτήριος Ἀμοῦς καὶ πάραυτα δύο στιβαροὶ βραχίονες συνέλαβον τοὺς ἰδικούς μου πισθαγκώνους δεσμεύσαντες αὐτούς.

Οὕτω δεμένος ἤχθην διὰ τῆς ἀγορᾶς ἐπιδεικτικῶς ὑπὸ τοῦ ἀλβανοῦ, ὅστις ἐκράτει ὄπισθεν τ' ἀπολυτῆρι ὡς ἕλλην χωροφύλαξ ἀπάγων κατάδικον, καὶ ἐνεμανδρίσθην εἰς τὰς φυλακάς.

Τρώγλη ζωφερὰ μόλις ἀμυδρῶς φωτιζομένη ὑπὸ ὑψηλῆς τινος θυρίδος, μὲ τείχους μαύρους καὶ καθύγρους καὶ μὲ ἔδαφος λιθόστρωτον, ἰδοὺ ἡ φυλακή μας.

Ὄντα τινὰ, ὡς σκιαὶ, ἐφάνησαν ἐν τῇ εἰσόδῳ μου κινούμενα· τινὰ ἐκ τούτων μ' ἐπλησίασαν.

— Πατριώτη, καλῶς μᾶς ὥρισες. Καὶ τί ἔκαμες;

— Μήπως γνωρίζω κ' ἐγώ; Ἐκεῖ ποῦ περπατοῦσα μὲ ἔπιασαν, μ' ἔδεσαν καὶ μὲ κουβάλησαν ἐδῶ, χωρὶς νὰ μὲ δικάσουν, χωρὶς νὰ μ' ἐξετάσουν, χωρὶς νὰ μ' ἀνακρίνουν, χωρὶς τίποτα τέλος πάντων. Ὥστε παρατηρεῖτε, ἡ φυλάκισίς μου εἶναι ὅλως παράνομος.

— Σὺ φαίνεσαι σὰν ξένος, ἀπὸ τὴν προφορά σου.

— Ἴσα αὐτὸ εἶνε. Διότι εἶμαι ξένος καὶ ἄνευ προστασίας μ' ἔβαλαν φυλακή. Ἀλλὰ δὲν μοῦ λέτε ποῦ κοιμᾶστε τὴ νύκτα;

— Ἐδῶ, χάμου

— Τί λέτε, ἀδελφοὶ, ἀλλ' ἐδῶ μπορεῖ ν' ἁρπάξῃ κάνεὶς ὄχι μόνον συνάχι, ἀλλὰ καὶ πλευρίτη ἀκόμη.

— Μὴ ρωτᾶς. Νὰ ἐκεῖ παρὰ πέρα εἶνε ἕνας ἀπὸ χθὲς πεθαμένος καὶ ἀκόμη δὲν ἦλθαν νὰ τὸν σηκώσουν.

— Καὶ θὰ τὸν ἀφήσουν ἐδῶ νὰ βρωμίσῃ; Αὐτὸ εἶνε φρικτόν. Καὶ πῶς δὲν μιλᾶτε σεῖς;

— Νὰ ὁμιλήσουμε, ποιὸς τολμᾷ ποῦ πέφτει βούρδουλας;

— Μὰ νὰ βρωμήσῃ ἐδῶ μέσα πάλι; Ἡμεῖς ἔτσι θὰ πεθάνωμεν ὅλοι ἐκ τῆς δυσωδίας.

— Ποιὸς ἐξετάζει;

— Καὶ ἀπὸ τὶ ἄλλο, παρὰ ἀπὸ τὴν πεῖνα;

— Καὶ δὲν σᾶς δίδουν ψωμί, φαγῆ;

— Ἂν ἔχῃ κάνεὶς κανέναν ὄξω συγγενῆ ἢ γνώριμον νὰ τοῦ φέρῃ, καλῶς ἐστὶ, εἰδεμὴ πεθαίνει.

— Καὶ ἐμένα ποῦ εἶμαι ξένος ποιὸς θὰ μοῦ φέρῃ νὰ φάγω;

— Κάνεὶς. Νὰ ἔτσι θὰ ψοφήσῃς σὰν σκυλί.

— Αὐτὸ εἶνε ἀνήκουστο, εἶνε ἀπανθρωπία, δολοφονία, πρέπει νὰ κάμωμε ἀναφορὰ, νὰ διαμαρτυρηθοῦμε.

— Ποιὸς σ' ἀκούει;

Κατελήφθην ὑπὸ ἀπελπισίας καὶ ἐξηπλώθην χαμαί.

Μοῦ ἦλθε νὰ κλαύσω.

Παρῆλθον ὥραί τινες, ὅτε ἡ θύρα ἀνοίγετο καὶ δύο τοῦρκοι στρατιῶται μ' ἐπιτάσσουν νὰ τοὺς ἀκολουθήσω, ὅπερ ἔπραξα μηχανικῶς.

Εἶχον διαταχθῇ νὰ μὲ μεταφέρουν εἰς Βῶλον καὶ μὲ παραδώσουν εἰς τὸν ἐκεῖ διοικητὴν τοῦ στρατοῦ.

Ὅτε εἰσήλθομεν ἐν τῇ πόλει, οἱ ἄνθρωποι ἐξερχόμενοι τῶν καταστημάτων μὲ κύττταζαν γελῶντες, πλείστους ἐκτοξεύοντές μοι σαρκασμούς.

Σκεφθεὶς ὅτι ἠγόμην εἰς φυλακὰς ὅπου ἀφίνουν τοὺς ἀνθρώπους νὰ ψοφοῦν ἀπὸ τὴν πεῖνα ἀπετάθην διερχόμενος πρὸς φούρναρήν τινα, ὅστις κρατῶν ἄρτον εἶχεν ἐξέλθει καὶ οὗτος νὰ μὲ γουστάρῃ.

— Μπάρμπα, τῷ εἶπον μὲ ἱκετευτικὸν ὕφος ζητιάνου, νὰ συχωρηθῇ ὁ πατέρας σου, δός μου αὐτὸ τὸ ψωμὶ ποῦ κρατεῖς, ἔχω τρεῖς μέραις καὶ τρεῖς νύκταις θεονήστικος.

— Ἀκόμη, μοῦ ἀπήντησε, δὲν ἀποφάσισα νὰ μοιράζω τὰ ψωμιά μου τσάμπα.

Ἡ πρώτη ἀποτυχία δὲν μὲ ἀπεθάρρυνεν, ἐφ' ὃ καὶ ἀπετάνθην πρὸς κουλουρτζῆν.

— Μπάρμπα, νὰ χαρῇς τὰ πεθαμένα σου, δός μου ἕνα κουλοῦρι, ἂς ἦνε καὶ ἀπὸ τὰ μπαγιάτικα.

— Μοῦτρα ποῦ θέλουν καὶ κουλοῦρα νὰ φᾶν. Δὲν κυττάζεις τὸ χάλι σου, μόνον ἡ κουλοῦρα σὲ μάρκνε.

Ἤχθην εἰς τὴν ἐν τῷ φρουρίῳ φυλακὴν, ἥτις ἦτο κάπως ἀνθρωπινωτέρα τῆς πρώτης.

Ἐν αὐτῇ συνῆψα ὁμιλίαν πρὸς τοὺς φυλακισμένους.

— Δίνουν ἐδῶ ψωμί, τρῶνε ἐδῶ πέρα;

— Ὅσοι ἔχουν παραδες.

— Καὶ ἐγὼ ποῦ δὲν ἔχω;

— Ζῇς μὲ τὸν ἀέρα.

— Ἀπὸ ποῦ εἶσαι, μὲ ἠρώτησεν ἄλλος τις.

— Ἀπὸ τὰς Ἀθήνας ἦλθα νὰ περιηγηθῶ τὸν τόπο καὶ μὲ πιάσαν ἄδικα, ἰσχυριζόμενοι ὅτι εἶμαι ἐπαναστάτης.

— Κακὰ τὴν ἔχεις. Θὰ σὲ στείλουν στὴ Πόλι στὸ μπάνιο, ἂν δὲν σὲ πνίξουν κατὰ τὸ ταξεῖδι.

— Θεέ μου, καὶ τί νὰ κάμω, δὲν μὲ συμβουλεύετε καὶ σεῖς ὀλίγο;

— Νὰ κάμῃς ἀναφορὰ στὸν πρόξενο κι' ἴσως σοῦ κάμῃ τίποτα κἀμμιὰ βοήθεια.

— Μόνον στὸ πρόξενο; Κάμω καὶ στὸν πασᾶ καὶ στὸν Σουλτάνο ἀκόμη, ἀλλ' ὡς ποῦ νὰ φτειάσω ὅλα αὐτὰ θὰ πεθάνω τῆς πείνας.

Προμηθευθεὶς χάρτην, ἐλέῳ πεντάρας φυλακισμένου τινος, συνέταξα τὴν πρὸς τὸν πρόξενον ἀναφοράν μου,

Ἀλήθεια ὁ Τρικούπης δὲν στέκεται καλὰ,
ἀκόμη δὲν ἀφίνει τὸ Ἀγγλικὸ γεινάτι,
τοῦ ἔχουν πιπιλίσει οἱ φίλοι τὰ μυαλὰ,
κ' ἐκεῖνος τοὺς γυρίζει μὲ σοβαρὸ τὴν πλάτη.
Καλὰ κ' αὐτοὶ τοῦ κάνουν καὶ εἶναι θυμωμένοι,
καὶ 'στὴ βουλὴ γιὰ πεῖσμα κανένας δὲν πηγαίνει.

—

Μ' αὐτὰ σκοτώνουν τώρα τῆς ὥραις μερικοί,
ποῦ ἂν δὲν 'βροῦν κουβέντα, 'μποροῦνε ν' ἀρρωστήσουν,
ποῦ σκούζουν νύκτα 'μέρα γιὰ τὴν πολιτική,
κ' ὅλο γυρεύουν κάτι κακινούριο νὰ γεννήσουν.
Μαζί τους πᾷς; ροδάνι ἡ γλῶσσά σου θὰ γίνῃ,
κολλᾷ κ' ἡ φλυαρία σὰν εὐλογιὰ κ' ἐκείνη.

—

Εἰς τὴ βουλὴ βαρειοῦνται νὰ πᾷν οἱ βουλευταί,
'κλόμαθαν οἱ φίλοι 'στοῦ Πάσχα τὸ χουζοῦρι . . .
αὐτὸ καὶ μόνον εἶναι, δεινοὶ συζητηταί,
κ' ἀδίκως κοκκινίζει ἡ κίτρινή σας μούρη.
Τὸν κόσμο μὴ χαλᾶτε, προσμένετε κομμάτι,
θὰ γίνῃ ἀπαρτία, ἀλλὰ μὲ τὸ ῥαχάτι.

—

Οἱ βουλευταί μας ἔχουν μεγάλη τεμπελιὰ,
'στὰ μάτια των ὁ ὕπνος μὲ γλύκα κατεβαίνει,
καὶ σεῖς σ' αὐτὸ ἀπάνω εὑρήκατε δουλειὰ,
καὶ πέσιμο Τρικούπη καθένας σας προσμένει·
Ἔ! βέβαια ἂς πέσῃ, καὶ τίποτα δὲν κάνει . . .
τόσος καιρὸς ποῦ εἶναι Πρωθυπουργὸς τοῦ φθάνει.

—

Ὁ κύριος Τρικούπης δὲν στέκεται καλὰ,
καὶ ἂν τὸ πάῃ ἔτσι μονάχος του θὰ μείνῃ·
ὁ Κουμουνδοῦρος πάλι ἂς ἀνεβῇ 'ψηλὰ,
ἢ κἂν ὁ Δεληγιάννης Πρωθυπουργὸς ἂς γίνῃ.
Κ' οἱ βουλευταὶ θὰ κάμουν καλὰ νὰ τὸν ἀφήσουν,
καὶ εἰς τὸν Κουμουνδοῦρο ἢ σ' ἄλλον νὰ κολλήσουν.

—

Πρέπει νὰ γίνῃ πάλι καμμιὰ μεταβολή,
νὰ κυβερνᾷ δὲν πρέπει πολὺ τὸ ἴδιο κόμμα,
πρέπει συχνὰ νὰ ἔχῃ ἀνταράκις ἡ βουλή,
γιὰ νὰ εὐχαριστῆται καὶ μερικῶν τὸ στόμα.
Ἕνα ζητεῖ καὶ μόνο ἡ νέα Ῥωμηοσύνη,
μὲ κόμματα πολέμους, μὲ τὴν Τουρκιὰ εἰρήνη.

Souris.

ἔχουσαν οὕτω:

Πρὸς τὴν αὐτοῦ Ἐξοχότητα, ἐκλαμπρότατον κύριον κύριον πρόξενον τῆς Ἑλλάδος ἀξιότιμον καὶ εὐγενέστατον κύριον Δεῖνα Τάδε.

Πατριωτικώτατε ἄνερ καὶ μεστὲ πάσης ἀγαθοεργίας, πηγαζούσης ἐκ τῶν φυσικῶν ὑμῶν προτερημάτων.

Ὁ κάτωθι ὑποφαινόμενος ὑπήκοος ἕλλην, τήν τε καταγωγὴν καὶ πατρίδα, ὁρμώμενος ὑπὸ ἀκράτου πρὸς τὴν φιλοπατρίαν ζήλου, καὶ ἰδὼν τὰ δεινοπαθήματα τῶν ὑπὸ ζυγὸν στεναζόντων ὁμοφύλων καὶ ὁμοθρήσκων ἀδελφῶν, πρὸς δὲ ἐξ ἀκατασχέτου πρὸς τὴν τυραννίκν μίσους ἐμπνεόμενος, ἀπεφάσισα, αὐτόκλητος, ὑπὸ τῶν εὐγενῶν μου, τολμῶ εἰπεῖν, αἰσθημάτων ἐλαυνόμενος, νὰ κατέλθω εἰς τὸν ἱερὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα, ὅστις μαίνεται ἤδη εἰς τὰ πέριξ τοῦ Βώλου χωρία, ὡς ἴσως ἐμάθατε καὶ ὑμεῖς.

Καὶ τῷ ὄντι. Ἐγκαταλιπὼν πατρίδα, συγγενεῖς καὶ φίλους, τὰς ἀναπαύσεις μου καὶ τὴν εὐμάρειάν μου, — φανταισθῆτε, ὅτι ἀφ' ὅτου ἐξ Ἀθηνῶν ἀνεχώρησα ἔχω νὰ πίω καφέ,—καὶ καταντήσας ἐθελοντὴς ἀπῆλθον μετὰ τόσων ἄλλων, ἐπίσης ἀνδρείων, εἰς τὰ ἅγια τῆς Θεσσαλίας ἐδάφη, ὅπως χύσω ἐπ' αὐτῶν καὶ τὴν τελευταίαν τοῦ αἵματός μου ρανίδα.

Οὕτως ἔλαβον μέρος εἰς πλείστας τῶν συγκροτηθεισῶν καὶ συγκροτουμένων μαχῶν, καθ' ἃς, χωρὶς νὰ ἐγκαυχηθῶ, διεκρίθην πάντοτε, διὰ τὸ παράτολμον καὶ ἀποφασιστικὸν τοῦ χαρακτῆρός μου, ὑφ' οὗ ὠθούμενος ἀπείρους εἰς τὸν Ἅδην Ἀγαρηνοὺς καὶ ἄλλους ἀλλοφύλους ἐξαπέστειλα αὐτῇ χειρὶ κατασφάξας ἀνηλεῶς αὐτοὺς μέχρι θανάτου.

Ἀτυχῶς ὅμως, γενναιότατε κύριε πρόξενε, ἀκριβῶς ἡ ἀνδρία μου αὕτη μοὶ ἐγένετο πρόξενος αἰχμαλωσίας, καθόσον εἰς τὴν τελευταίαν μάχην ἀποπλανηθεὶς ἐνέπεσα εἰς τὰς χεῖρας ὁλοκλήρου τουρκικοῦ τάγματος καὶ συνελήφθην, οὐχὶ ἐννοεῖται, ἀμαχητεί, ἀλλὰ μετὰ θραῦσιν φοβερὰν, αἰχμάλωτος.

Ἤδη, ἐνδοξότατε κύριε πρόξενε, στένω ἐν φυλακαῖς καθειρχθεὶς ἄνευ ἄρτου, ἄνευ καπότας καὶ τὸ δὴ χείριστον κατήντησα νὰ ψυριάσω, ἐγώ, ἐκ τῶν δακτύλων τοῦ ὁποίου οὐδέποτε ἔλειπον τὰ *ζουβὲρ* γάντια καὶ τὰ φιλντεκός.

Ἐκλιπαρῶν ὑμᾶς λοιπὸν ἐλπίζω ταχέως νὰ μ' ἀπαλλάξητε τῆς τρώγλης τῶν τουρκικῶν φυλακῶν, δι' ἣν χάριν, θέλω ἅμα τῇ εἰς Ἀθήνας ἀρίξει μου σᾶς βάλει εἰς τὰς ἐφημερίδας, καί τοι ἄλλως τὰ σπάνια καὶ δυσεύρητα προτερήματά σας τυγχάνουσι πρὸ πολλοῦ γνωστὰ τῷ κόσμῳ.

Ὁ ὑμέτερός σου
Παληάνθρωπος.

Γραμματεὺς τοῦ γραμματέως τοῦ καπετὰν Ζορμπᾶ.

Τὴν ἀναφορὰν ταύτην κατώρθωσα νὰ πέμψω εἰς τὸν πρόξενον, ὅστις εὑρεστήθη νὰ μοῦ πέμψῃ τὸν ὑπηρέτην του.

Οὗτος ἐλθὼν συνέδεσε μετ' ἐμοῦ ἰδιαιτέραν ὁμιλίαν λαβών με κατὰ μέρος, παρὰ γωνίαν τινα.

— Λοιπὸν, κύριε, μοὶ εἶπε, τί ἀγαπᾶτε παρὰ τοῦ κυρίου προξένου, εἰς τί δύναται, νὰ σᾶς φανῇ χρήσιμος;

— Κύριε ὑποπρόξενε, ἀπήντησα,—χωρὶς οὗτος νὰ δείξῃ δυσαρέσκειαν διὰ τὴν τιτλοφορίαν του — ἡ αἴτησίς μου ἦνε ἁπλουστάτη, νὰ μ' ἀπαλλάξῃ τῶν φυλακῶν.

— Ἀγαπητέ μου, τοῦτο εἶνε ἀδύνατον, καθόσον ὡς αἰχμάλωτον θὰ σᾶς στείλουν εἰς Λάρισσαν, ὅπως δικασθῆτε ὑπὸ τοῦ στρατιωτικοῦ δικαστηρίου.

—Ἀλλὰ ἐγὼ δὲν ἔκαμα τίποτα. Ἐγὼ συνελήφθην κατὰ λάθος.

— Πῶς; ἀφοῦ ἐφονεύσατε τόσους τούρκους;

— Ἐγώ; Ἔχετε λάθος, κύριε ὑποπρόξενε, θὰ μὲ πέρνετε διὰ κάνένα ἄλλον.

— Ἀφοῦ τὸ ὡμολογήσατε μόνος σας.

— Ποσῶς, οὐδέποτε ἠδυνάμην νὰ πέσω εἰς τοιαύτην ἀνοησίαν.

— Μὰ τὰ γράφετε εἰς τὴν ἀναφοράν σας.

—Εἶνε κακοηθέστατα ψεύδη, ὅπως μὲ διαβάλουν.

— Δὲν εἶνε γράψιμον 'δικό σας αὐτό; Καὶ μοῦ ἐπέδειξε τὴν ἀναφοράν, ἐμοῦ δὲ ἀπαντήσαντος καταφατικῶς, ὁ ὑπηρέτης ἐπανέλαβε:

— Ἀναγνώσατε, τί γράφετε ἐδῶ στὴν ἀναφορά σας, « . . . ἀπείρους εἰς τὸν Ἅδην Ἀγαρινούς· καὶ ἄλλους ἀλλοφύλους ἐξαπέστειλα αὐτῇ χειρὶ κατασφάξας ἀνηλεῶς αὐτοὺς μέχρι θανάτου».

— Ἰδοὺ τί συμβαίνει, κ. ὑποπρόξενε, ὅταν ἔγραφα, φαίνεται μὲ εἶχε παρὰ πάρει ὁ θυμός, ἴσως μάλιστα μὲ εἶχε πιασμένον ἡ θέρμη καὶ δὲν ἤξευρα τί ἔγραφα.

— Ὥστε εἶνε ὅλα ψεύδη καὶ δύναμαι νὰ τὸ εἰπῶ εἰς τὸν ἀφεντικό μου.

— Ἀφεντικό σου; Διάβολε, εἶσαι ὑπηρέτης κ' ἐγὼ σὲ πῆρα γιὰ ὑποπρόξενο. Ἄμ δὲν μοῦ μιλοῦσες τόση ὥρα. Πῶς σὲ λέν;

— Γιάννη.

— Γιάννη, ἄειντε, νὰ χαρῇς τὰ 'μμάτιά σου, τρέξε, καϋμένε, νὰ μοῦ φέρῃς λίγο ψωμὶ ἀπὸ τὸ σπίτι, λίγο τυρὶ καὶ ὅ,τι ἄλλο βρῇς. Πέθανα τῆς πείνας. Ἔχεις, δόσε μου ἕνα τσιγάρο.

— Παραγνωριστήκαμε βλέπω.

— Δός μου τόρα ἕνα τσιγάρο, καὶ μὰ τὸν θεὸν ἐξακολουθῶ ἀκόμη, ἂν θέλῃς, νὰ σὲ ὀνομάζω ὑποπρόξενο. Ὅσο γιὰ τὰ ἐν τῇ ἀναφορᾷ, πὲς τοῦ ἀφεντικοῦ σου, νὰ μὴ τὰ λάβῃ ὅλα ὑπὸ σπουδαίαν ἔποψιν κι' ἂς φροντίσῃ γιὰ τὴ ψυχὴ τοῦ μακαρίτη πατέρα του, νὰ μὲ βγάλῃ.

— Ὁ πατέρας του ζῇ ἀκόμη.

— Ἂς ἦνε, τῆς μάννας του.

— Ξέρεις ὅμως νὰ σοῦ 'πῶ ἕνα ἄλλο. Λουφὲ ἔχεις;

— Βρὲ λεπτὸ, τσακισμένο.

ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΙΑΤΡΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ.

Ἀξιότιμε κ. συντάκτα τοῦ **Μὴ Χάνεσαι,**

Κατὰ τὴν δευτέραν συνεδρίαν, ἥτις ἐγένετο τῇ τετάρτῃ τὸ πρωΐ, ὁ κ. πρόεδρος ἀνακοινοῖ τῷ Συνεδρίῳ τὸ περιεχόμενον δύο ἐγγράφων, τοῦ μὲν συλλόγου Παρνασσοῦ, προσκαλοῦντος τὰ μέλη τοῦ Συνεδρίου, εἰς ἀγροτικὸν γεῦμα τὴν 7 μ. μ. τοῦ σαββάτου 10 τ. μ., καὶ εἰδοποιοῦντος αὐτὰ ὅτι αἵ τε αἴθουσαι, τὸ ἀναγνωστήριον καὶ ἡ βιβλιοθήκη εἶνε ἀπὸ πρωΐας μέχρι νυκτὸς εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ἰατρῶν, καὶ τοῦ ἑτέρου τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας εἰδοποιούσης ὅτι πάντα τὰ Μουσεῖα καὶ αἱ Συλλογαὶ τῆς πόλεως εἶνε καθ' ὅλας τὰς ἡμέρας ταύτας ἀνοικτὰ διὰ τὰ μέλη τῆς Συνόδου.

Ὁ κ. Πρόεδρος, παρακαλέσας μετὰ ταῦτα τὰ μέλη ὅπως καὶ εἰς τὰς ἀναγνώσεις καὶ εἰς τὰς συζητήσεις αὐτῶν ὦσι συντομώτεροι, διότι πολλὰ ἔχει τὸ Συνέδριον νὰ ἐργασθῇ καὶ ὁ χρόνος εἶνε βραχύς, δίδει τὸν λόγον εἰς τὸν κ. Βαλασόπουλον.

Ὁ κ. **Βαλασόπουλος,** ἐκ Σπάρτης, εἷς τῶν γηραιοτέρων μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς Συνόδου, ἐπὶ μακρὸν ἐξασκήσας τὸ ἐπάγγελμα αὐτοῦ, καὶ χαίρων φήμης δεινοῦ παρατηρητοῦ καὶ θεραπευτοῦ, οὐ μόνον δὲν διέψευσε τὴν περὶ αὐτοῦ ἰδέαν τῶν ἰατρῶν, ἀλλὰ διὰ διατριβῆς «περὶ τῶν νοσημάτων τῆς Λακεδαίμονος», ἀπέδειξε δι' ἐργασίας πολυτιμοτάτης, οὐ μόνον διὰ τὴν Ἑλλάδα, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἐπιστήμην, πόσον ἀσθενὴς ἦν ἡ γνώμη ἣν περὶ αὐτοῦ εἴχομεν. Διὰ φωνῆς ἐντόνου καὶ λόγου νευρώδους, ἀναπτύξας τινὰ περὶ ἰατρικῆς γεωγραφίας, ὁμολογήσας ὅτι διὰ τὰ ἐν Ἑλλάδι νοσήματα μόνον οἱ ἀρχαῖοι ἰατροὶ ἠδυνήθησαν ἄριστα νὰ περιγράψωσι, εἰσῆλθεν εἰς περιγραφὴν βραχεῖαν τῆς Λακεδαίμονος, ἐξ οὗ συνεπέρανεν ὅτι τὰ ἕλη τὰ ἐν ταύτῃ εἶνε μία τῶν πρωτίστων νοσογόνων αἰτίων. Καὶ πράγματι τὰ ἐπικρατοῦντα ἐκεῖ νοσήματα εἶνε οἱ ἑλώδεις πυρετοί, συνηθέστεροι μὲν οἱ ἀμφημερινοὶ καὶ τριταῖοι, σπάνιοι δὲ σχετικῶς οἱ κακοήθεις, περὶ ὧν διὰ μακρῶν πραγματεύεται, ἰδίως τοῦ αἱματοχολερικοῦ. Τὰ ἐπιδήμια νοσήματα σπανιώτερα καὶ ἐσχάτως φανέντα, ἰδίως ἡ ὀστρακιὰ (1867), Διφθερῖτις (1867-1877), ἐγκεφαλονωτιαία μηνιγγῖτις (1868). Συνήθη νοσήματα ἄλλα εἶνε οἱ ὑφέσιμοι πυρετοὶ μετὰ γαστρικῶν διαταράξεων. Κατάρροι γαστρεντερικοὶ κατὰ τὸ θέρος ἐπιδημικοὶ ἢ μή. Πνευμονίαι καὶ βρογχίτιδες συνήθως τὸν χειμῶνα. Ὀζὺς ῥευματισμὸς τῶν ἄρθρων· ὀζεῖα ἡπατῖτις· οὐχὶ δὲ σπανία καὶ ἡ πυογόνος. Μητρίτιδες καὶ ὠοθηκίτιδες· αἱ ἐκτρώσεις συχναί. Τὸν τυφοειδῆ πυρετὸν θεωρεῖ σπάνιον, καὶ προερχόμενον ἐξ ἑλώδους μιάσματος. Σύφιλις ἐκτείνεται ὁσημέραι. Σπανία ἡ φθίσις καὶ ἡ καλπάζουσα σπανιωτάτη, ἴσως διὰ τὸ ἐπικρατοῦν ἑλεῖον στοιχεῖον. Χοιράδες σπάνιαι· δὶς εἶδε σποραδικὴν χολέραν. Ἐλεφαντίασις σπανία· τὸ σπυρόκωλον σχεδὸν ἐξέλιπεν· ἡ εὐφλογία πρὸ πολλοῦ δὲν ἐνεφανίσθη, ἂν καὶ ὁ δαμαλισμὸς ἀτελὴς ἢ οὐδόλως γίνεται. Ἡ μανία τῶν οἰνοποτῶν οὐχὶ πολὺ σπανία διὰ τὴν κατάχρησιν τῶν οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν. Συχνὴ ἡ ἐπιληψία καὶ τὰ νεοπλάσματα κτλ.

—

Ἐν μέσῳ χειροκροτημάτων κατελθόντα τὸ βῆμα, διαδέχεται ὁ ἐκ Κρήτης κ. **Βαρούχας.** Τὸ γλυκὺ ἅμα καὶ σοβαρὸν τούτου ἦθος καὶ τὸ εὐγενὲς παράστημα ἐπιβάλλονται ἀμέσως τῷ ἀκροατηρίῳ, τὸ ὁποῖον μετὰ μεγίστης προσοχῆς ἀκροᾶται τῆς περὶ «*σαγγείου πυρετοῦ*» διατρι-

ζῆς αὐτοῦ. Ἐν ταύτῃ διηγεῖται τὴν πεῖραν αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ ξένου τούτου νοσήματος, ἣν ἐκτήσατο κατὰ τὴν ἐσχάτως ἐπισκήψασαν καὶ περὶ τοὺς τρεῖς μῆνας διαρκέσασαν ἐπιδημίαν ἐν Κρήτῃ. Τὸ νόσημα εἰσέβαλλε τὴν ἡμέραν ἢ συνηθέστερον τὴν νύκτα ἐν μέσῳ πλήρους ὑγείας. Ἐπήρχοντο ῥίγη συχνά, δύσπνοια, σκοτοδινία, ὀσφυαλγία, ἐντεραλγία κτλ. Ἄλλοτε ἀποτόμως εἰσέβαλε, τόσον, ὥστε πολλοὶ ἔπεσαν καθ' ὁδόν προσβληθέντες. Τὰ ἀπὸ τῶν πεπτικῶν ὀργάνων φαινόμενα δὲν ἤργουν νὰ φανῶσι, μεθ' ἃ ἀπὸ τοῦ στήθους, τῆς κεφαλῆς κτλ. μετὰ μετρίου πυρετοῦ (38°—39°), σπανίων ἱδρώτων καὶ οὔρων ἄνευ λευκώματος. Τέλος ἐφαίνετο ἐξάνθησις εἰς μέρη τοῦ σώματος μετὰ μικρὸν ἀφανιζομένη καὶ ἀλλαχοῦ μεταβαίνουσα, καὶ φέρουσα τύπον ἐρυθήματος, σπανιώτερον ἰλαρᾶς, ὀστρακιᾶς ἢ κνηδύσεως. Πολλάκις ἐπήρχοντο διαλείψεις ἢ ὑφέσεις. Μετὰ ἡμέρας τινὰς τὸ ἐξάνθημα ἠφανίζετο καταλεῖπον τὸ δέρμα ρυπαρὸν καὶ καταπίπτουσαν τὴν ἐπιδερμίδα ὡς εἶδος πιτύρων, ἐνῷ τὸ σῶμα εἰς χαλάρωσιν καὶ κόπωσιν ἐπὶ χρόνον διετέλει. Ἡ θεραπεία ἦν ἁπλουστάτη διὰ τὸ ἀνεπιτυχές. Οὐδένα γνωρίζει ἀποβιώσαντα ἐκ τοῦ νοσήματος. Ἡ νόσος πιθανὸν προῆλθεν ἐξ Ἀφρικῆς. Περὶ τῆς φύσεως αὐτῆς δὲν ἐπιμένει· παρατηρεῖ δὲ μόνον ὅτι ἐν τῇ πόλει αὐτοῦ περιωρίσθη ἐντὸς τῶν τοιχῶν, οὔτε τὰ προάστεια προσβαλοῦσα. Ἡ ἀτελὴς καὶ βεβιασμένη σκιαγραφία τοῦ νοσήματος, ὃ διὰ ζωηροτάτων χρωμάτων καὶ ἐπιστημονικῆς ἐμβριθείας περιέγραψεν ὁ κ. Βαρούχας, δικαίως κατέταξεν αὐτὸν μεταξὺ τῶν ἀρίστων ἐν τῷ Συνεδρίῳ προσελθόντων. Δικαίως ὅθεν ἐδέχθησαν οἱ παριστάμενοι μετὰ χειροκροτημάτων καὶ συγχαρητηρίων τὴν ἀνακοίνωσιν ταύτην.

—

Ὁ κ. **Μύῤῥων Νικολαΐδης** ἐκ Σύρου ὁ λαβὼν μετὰ τοῦτον τὸν λόγον, εἶνε νέος ἔτι καὶ σοβαρὸς ὑπὲρ τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ ἴσως, βεβαίως ὡς ἐκ τῶν μακρῶν αὐτοῦ σπουδῶν καὶ τὴν περὶ τὴν ἐπιστήμην μελέτην, ἧς δεῖγμα τρανὸν ἦν ἡ ἀνακοινωθεῖσα ἱστορία ἀνδρὸς, ὅστις πεσὼν καὶ πληγεὶς κατὰ τὴν κεφαλὴν, παρουσίασεν ἐγκεφαλικῆς πιέσεως φαινόμενα, διὸ ἐπὶ 3 μῆνας ἐνοσηλεύετο. Ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου τούτου, ἐφ' οὗ οὐδὲν ἐκ τῶν συνηθεστέρων μέσων, ἔφερε σπουδαιότερον ἀποτέλεσμα, μεταχειρισθεὶς τὴν ἐργοτίνην, εἰδε ταύτην δρῶσαν θαυμασίως καὶ ταχύτατα, τὸ μὲν καταπαύσασαν τοὺς πόνους, τὸ δὲ ἐπαγαγοῦσαν ἐντελῆ πάντων τῶν συμπτωμάτων ἴασιν. Ἐκ τοῦ περιστατικοῦ τούτου, ἐφ' οὗ πολλὰ μὲν ἐπειραματίσθη ὁ κ. Νικολαΐδης, πολλὰ δὲ καὶ συνεπέρανε, συνιστᾷ τὴν ἐργοτίνην ἐπὶ παρομοίων ἐγκεφαλικῶν παθήσεων, ὡς ἔχουσαν «νέαν ἰδιότητα, τὴν ἀνταλγικὴν καὶ ἀντινευρικὴν», περὶ ἧς ἐλαχίστην ποιοῦνται μνείαν οἱ εὐρωπαῖοι ἰατροί.

—

Τοῦτον διεδέχθη ὁ ἐκ Καλαμῶν κ. **Χρυσοσπάθης**. Εὐγενὲς καὶ ἀνδρικὸν παράστημα, ἐπιβάλλουσα καὶ σοβαρὰ φυσιογνωμία χαρακτηρίζουσι τὸν ἰατρὸν τοῦτον, ὅστις, ἐν τῇ πρωτευούσῃ τῆς Μεσσηνίας, ἠδυνήθη νὰ ἐργασθῇ καὶ φέρῃ συμπεράσματα τοιαῦτα, οἷα οὐδέποτε ἐξῆλθον ἐκ τοῦ ἐν Ἀθήναις Πανεπιστημίου, οὐδ' ἐκ τῆς μεγάλης τοῦ δημοτικοῦ ἢ τῶν στρατιωτικῶν νοσοκομείων κλινικῆς. Ζῶν ἐν ἐπαρχίᾳ, ἐν ᾗ τὰ διὰ πυροβόλου ὅπλου τραύματα, ἀλλὰ καὶ τὰ λοιπὰ εἶνε συχνότατα, ταχέως ἠναγκάσθη νὰ καταλίπῃ τὰς πρὶν ἐν χρήσει μεθόδους πρὸς ἐπίδεσιν αὐτῶν, καὶ νὰ περιορισθῇ εἰς τὴν διὰ τοῦ βάμβακος κατ' ἀποκλεισμὸν μέθοδον τοῦ γάλλου ἰατροῦ J. Guerin. Τὴν πεῖραν ἦν ἐκτήσατο ἐπὶ πλείστων περιστατικῶν, ὧν 37 ἐπιπεπλεγμένα κατάγματα τῶν ἄνω ἢ κάτω ἄκρων, καὶ καθ' ἣν λαμπρὰ ἀποτελέσματα εἶδε, φέρουσιν αὐτὸν νὰ συστήσῃ τὸν ἐπίδεσμον τοῦτον, ἰδίως διὰ τὰς ἐπαρχίας, ὅπου ἡ ἀντισηπτικὴ μέθοδος διὰ τὸ πολυέξοδον καὶ τὸ πολὺ τῶν συσκευῶν καὶ τῆς ἐφαρμογῆς δύσκολος, καὶ διὰ τοὺς ἐν ἐκστρατείᾳ στρατούς. Τὰ πλεονεκτήματα ἅτινα εἶδεν ἐκ τοῦ ἐπιδέσμου τούτου ἦσαν: εὔκολος ἐφαρμογὴ καὶ ἀλλαγή, εὐτελὴς δαπάνη, ἔλλειψις πόνων καὶ ἐπιπλοκῶν· ἐνῷ δύο μόνον κύρια μειονεκτήματα ἔχει: τὴν μετὰ μικρὸν περὶ τὸν ἄρρωστον κακοσμίαν, καὶ τὴν δύσκολον ἐφαρμογὴν εἰς τραύματα τοῦ λαιμοῦ καὶ τῆς κεφαλῆς.

Ἐπὶ τῆς ἀνακοινώσεως τοῦ κ. Χρυσοσπάθη, ἀγνοῶ πῶς παρανοηθείσης δυστυχῶς, ἠγέρθη μικρὰ συζήτησις, καθ' ἣν πρῶτος λαβὼν τὸν λόγον ὁ ἐκ Σμύρνης κ. **Λάτρης**, εἶπεν ὅτι διευθύνων τὸ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ χειρουργικὸν τμῆμα τοῦ ἑλλ. νοσοκομείου, μετεχειρίσθη τήν τε διὰ βάμβακος καὶ τὴν Λιστέρειον ἐπίδεσιν τῶν τραυμάτων, καὶ ὁμολογεῖ ὅτι τὴν δευτέραν πολὺ ἀνωτέραν τῆς πρώτης εὗρε. Μάτην ὁ κ. **Χρυσοσπάθης** παρατηρεῖ ὅτι δὲν πρόκειται νὰ συγκριθῶσιν αἱ μέθοδοι, ἀλλὰ περὶ τῶν προτερημάτων τῆς διὰ βάμβακος· ὁ κύριος **Γαλβάνης**, ἀνέρχεται τὸ βῆμα καὶ ζητεῖ νὰ ὑπερασπίσῃ καὶ αὐτὸς τὴν διὰ φενικοῦ ὀξέος ἀντισηπτικὴν μέθοδον. Τέλος, τοῦ κ. προέδρου παρατηρήσαντος ὅτι τὸ ζήτημα ἐξέρχεται ἐν οὐ δέοντι τῆς θέσεως αὐτοῦ, ἡ συζήτησις παύει καὶ ὁ λόγος δίδεται εἰς τὸν κ. Ἀλμπανάκην.

Ὁ ἐκ Καλαμῶν ὁμοίως κ. **Ἀλμπανάκης,** ὃν δὲν γνωρίζει τις βλέπων νῦν ἐπὶ τοῦ βήματος, τοιαύτη τὸ πρόσωπον αὐτοῦ περιβάλλει αἴγλη καὶ τοιαύτη εἶνε ἡ στάσις. Τὸ πρῶτον βλέμμα, ὅπερ ῥίπτει ἐπὶ τῶν μελῶν τοῦ συνεδρίου καὶ αἱ πρῶται φράσεις, ἃς ἀπαγγέλλει, δεικνύουσιν αὐτὸν νέαν προσωπικότητα μὴ μέχρι τοῦδε ἀνελθοῦσαν τὸ βῆμα τοῦ Συνεδρίου, ῥήτορα τοὐτέστι οὐχὶ ἐκ τῶν συχνάκις ἀπαντώντων μεταξὺ τοῦ ἰατρικοῦ κόσμου. Διὰ λόγου ῥέοντος καὶ ἠχηροῦ, διὰ φράσεως μεστῆς καλλιεπείας ζωηρᾶς, καὶ διὰ μεμετρημένων χειρονομιῶν, διηγεῖται τὴν *περὶ Σπυροκώλου* πεῖραν αὐτοῦ. Δὲν ἐπιμένει εἰς τὴν περιγραφὴν, ἀλλ' ἀσχολεῖται περὶ τὴν φύσιν αὐτοῦ. Ἀρνηθεὶς ἄλλοτε τὴν συφιλιδικὴν φύσιν τοῦ νοσήματος, ἣν πρῶτοι οἱ ἀρχαιότεροι ἰατροὶ εὗρον, μετὰ μακρὰν πεῖραν κατέληξε μετὰ πάντων τῶν μελετησάντων ἰατρῶν νὰ παραδεχθῇ καὶ ὑπερασπίσῃ αὐτήν. Ὁμιλεῖ περὶ τῶν διατεινομένων τὰ ἐναντία, καταῤῥίπτει ἀνὰ ἓν τὰ ἐπιχειρήματα αὐτῶν, καὶ προτείνει νὰ ἐξαλειφθῇ ἐκ τῆς παθολογίας ὅρος οὐδὲν σημαίνων. Φρονεῖ ὅτι αἱ ἐπιδρομαὶ τῶν βαρβάρων καὶ ἰδίως αἱ τῶν ἐκ τῆς Ἰλλυρικῆς Χερσοννήσου κατελθόντων ἦσαν οἱ εἰσαγαγόντες τὴν συφίλιδα εἰς τὴν ἀγνὴν ἡμῶν χώραν, ἥτις ἐνεδήμησε, τῶν κατοίκων μὴ γνωριζόντων τί τὸ νόσημα καὶ πῶς δύναται νὰ θεραπευθῇ. Εὐτυχῶς τὴν σήμερον τὸ μὲν διὰ τὴν δίαιταν τῶν κατοίκων, τὸ δὲ διὰ τὴν διάχυσιν ἐπιστημόνων ἰατρῶν πανταχοῦ, οἵτινες τὴν κατάλληλον ἀντισυφιλιδικὴν θεραπείαν ἐφαρμόζουσι, τὸ νόσημα πολλαχοῦ ἐμετριάσθη καὶ ἐξέλιπεν ὅπως ἐν Μεσσηνίᾳ, ἐν ᾗ μόνον ἐν Ὀλυμπίᾳ διατηρεῖται ἔτι. Τελευτῶν εὔχεται τὴν σύστασιν θεραπευτηρίων κινητῶν σπυροκωλιώντων, ὅπως δι' αὐτῶν ἐν βραχεῖ πᾶν ἴχνος τῆς ἀηδοῦς ταύτης νόσου ἀφανισθῇ.

Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου μικρὰ συζήτησις γεννᾶται, καθ' ἣν λαμβάνουσι τὸν λόγον ὁ ἐξ Ἠπείρου κ. **Κοκκόλης,** ὅστις παρατηρεῖ ὅτι δυστυχῶς ἐν Ἠπείρῳ τὸ νόσημα τοῦτο, φρικῶδες καλούμενον—ὄνομα μαρτυροῦν τὴν φύσιν αὐτοῦ, οἱονεὶ malafranza-αὔξει καὶ ἐπιτείνεται ὁσημέραι παρά τε τοῖς Ἕλλησι, τοῖς Ὀθωμανοῖς καὶ τοῖς Ἀλβανοῖς. Βεβαιοῖ τὴν συφιλιτικὴν τοῦ νοσήματος καταγωγὴν, ἣν ἐν τῇ ἑστίᾳ αὐτοῦ, οὕτως εἰπεῖν, ἀνεκάλυψε, καὶ διηγεῖται τὴν διὰ εἴδους cura famis θεραπείαν, ἣν οἱ ἐμπειρικοὶ θαυμασίως μεταχειρίζονται.

Κατόπιν ὁ ἐκ Μεσολογγίου κ. **Παππαδόπουλος,** διευθύνας νοσοκομεῖον σπυροκωλυόντων, προσθέτει τὰ περιγενόμενα τῆς ἑαυτοῦ πείρας. Συμφωνεῖ εἰς τὰ περὶ τῆς φύσεως ἣν μετὰ πολλὰ πειράματα ἐβεβαίωσε· ἀναφέρει μετὰ λύπης ὅτι ὅλος σχεδὸν ὁ νομὸς Ἀκαρνανίας βρύθει σπυροκωλιώντων, ὧν ὁ ἀριθμὸς καὶ αὔξει ὁσημέραι, καὶ συνταυτίζεται τῇ γνώμῃ τοῦ κ. Ἀλμπανάκη, παρακαλῶν τὸ συνέδριον ὅπως εὐχηθῇ τὴν ταχεῖαν ἀνασύστασιν θεραπευτηρίων σπυροκωλιώντων. Ἀροῦ δὲ μετὰ τούτους ἔλαβον τὸν λόγον μικρὸν ὁ κ. Χατζημιχάλης, Ζαμπακὸς καὶ Ἀλμπανάκης, ἡ συζήτησις ἔληξεν.

—

Ἀνῆλθε τὸ βῆμα ὁ ἐκ Σμύρνης κ. **Γιοβάνωφ**. Συμπαθὴς οὗτος καὶ στάσιν ἔχων εὐσχημον νέος φέρει τὸν τύπον τῆς ἐργατικότητος εἰς τὸ μέτωπον κεχαραγμένην· τὸ μέγα δὲ τοῦτο προτέρημα κατάδηλον ἐγένετο ἐκ τῆς σπουδαιοτάτης ἀνακοινωθείσης «περὶ τῶν τοπικῶν βλαβῶν τῶν ἱστῶν καὶ ὀργάνων τῶν προκαλουμένων ἐκ τῆς δράσεως τοῦ ἐλείου μιάσματος» διατριβῆς αὐτοῦ. Ἡ ἐργασία αὐτοῦ εἶνε ἐκ τῶν σημαντικῶν διὰ τὴν ἐπιστήμην, τοῦτο μόνον φέρουσα τὸ τρωτὸν ὅτι ἐπὶ δύο παρατηρήσεων στηρίζει τὴν θεωρίαν, ἣν βεβαίως ἐπορίσθη ἐκ μακρῶν καὶ συχνῶν ἄλλων. Πῶς δρᾷ τὸ ἐλεῖον μίασμα προκαλοῦν τοὺς πυρετούς; Διὰ τῆς ἀλλοιώσεως τῶν ἐρυθρῶν αἱματοσφαιριδίων, καὶ διὰ τῶν ἐκκρίσεων· ἀλλὰ αὕτη μόνη εἶνε ἡ δρᾶσις αὐτοῦ.

Ὁ κ. Γιοβάνωφ διηγεῖται ἱστορίας δύο, τὴν μὲν παθόντος φρενοβλάβειαν, τοῦ δὲ πάρεσιν τοῦ σκέλους μετὰ διαλείποντας πυρετοὺς καὶ βεβαίως διὰ τὴν ἐκ τοῦ ἑλώδους μιάσματος ἐπ' αὐτῶν δρᾶσιν. Καὶ τὴν δρᾶσιν ταύτην ζητεῖ νὰ ἐξηγήσῃ. Ἂν αἰτία τούτων ἦν ἡ ἐκ τοῦ ἑλείου μιάσματος ἀλλοίωσις τοῦ αἵματος, αἱ παθήσεις τῶν κεντρικῶν τοῦ νευρικοῦ συστήματος ὀργάνων ἔπρεπε κατὰ τὴν ὥραν τοῦ παροξυσμοῦ τοῦ πυρετοῦ νὰ φανῶσιν. Ἀλλ' ἦλθον μετὰ τοῦτον. Ἄρα ἄλλη εἶνε ἡ δρᾶσις. Καὶ τοιαύτην θεωρεῖ ὁ κ. Γιοβάνωφ τὴν ἐξάγγισιν καὶ ἐντόπισιν τοῦ μιάσματος ἐπὶ τῶν ἱστῶν καὶ ὀργάνων. Εὐχόμεθα ἵνα ταχέως διὰ πειραμάτων, παρατηρήσεων, κτλ. ἐπιβεβαιώσῃ τὴν θεωρίαν ταύτην, ἣν τὸ Συνέδριον μετὰ μεγίστης χαρᾶς καὶ χειροκροτημάτων ἐδέχθη.

?

— Αἴ τότε, κακόμοιρε, σὲ λυποῦμαι, δὲν θὰ κάνῃς τίποτα καὶ πᾶν στὸ βρόντο καὶ ἡ ἀναροραῖς σου καὶ ὅλα.

— Μὴ μ' ἀπελπίζῃς, ἀδελφέ μου. Γιατί;

— Ὁ πρόξενος καθὼς ὅλοι θέλει παρᾷ, νὰ πέσουν λίρες. Θέλει ρεγάλο. Καταλαβες;

— Ἀπὸ μένα;

— Τί ἀπὸ σένα κι' ἀπὸ μένα. Νὰ ἐμένα τὸν ἴδιο ἂν μὲ βάλουν φυλακὴ, ἂν δὲν πληρώσω, δὲν βγαίνω ποτέ. Τώρα δὲν τὰ ξέρεις τὰ προξενικά μας; Ἀλλὰ θὰ τοῦ 'μιλήσω, καὶ ἐὰν τὸν φωτίσῃ ὁ διάβολος νὰ κάμῃ τίποτε, ἔκαμε, εἰ δὲ Λάρισσα γκεντέρσιν.

Καὶ ταῦτα εἰπὼν ἀπῆλθεν, ἐμοῦ ὄπισθεν ἱκετικῶς βοῶντος:

— Γιάννη, μὴ ξεχάσῃς 'κεῖνο ποῦ σοῦπα. Λίγο ψωμί.

Καὶ ὁ καϋμένος μοῦ ἔφερε, σὺν τῷ θλιβερῷ μαντάτῳ, ὅτι ὁ πρόξενος δὲν σκοτίζεται γιὰ τέτοιαις δουλειαῖς.

Μετά τινας ἡμέρας ὑπὸ στρατιωτιωτικὴν συνοδείαν καὶ τριῶν ἄλλων ἐθελοντῶν, ἐπίσης αἰχμαλώτων, ἐπεμπόμην εἰς Λάρισσαν.

Ἐκεῖ φθάσαντες καθείρχθημεν ἐκ νέου, τὴν δὲ ἐπιοῦσαν μᾶς ἐπαρουσίασαν ἐνώπιον τοῦ Διοικητοῦ· εὐτυχῶς οὗτος ἐλάλει τὴν ἑλληνικὴν καὶ τοῦτο μὲ ἐνεθάρρυνέ πως.

— Πρὶν ἔλθῃς στὸν πόλεμο, μὲ ἠρώτησε σκωπτικῶς ὁ Διοικητής, τί δουλειὰ ἔκαμες, καπετάνιε;

— Ἐπήγαινα εἰς τὸ Πανεπιστήμιονε

— Αἴ καὶ πιὸ καλλίτερο σ' ἀρέσει ὁ πόλεμος ἀπ' τὰ γράμματα; Καὶ τί ἐσπούδαζες;

— Εἶχα σκοπὸ νὰ γίνω γιατρὸς, ἀλλ' ἔπειτα μετενόησα καὶ μετεγράφην εἰς τὴν φιλολογίαν, καὶ τώρα ἐσπούδαζα τὰ νομικά.

— Χαΐ χαΐ, σὲ βλέπω εἶσαι πολύξερος. Καὶ τί λὲν κάτω στὴν Ἀθήνα σας οἱ καλαμαράδες σας, πῶς θὰ μᾶς τὴ πάρουν τὴν Θεσσαλία;

— Μ' αὐτὴ τὴν ἐλπίδα μὲ γέλασαν κ' ἐμὲ καὶ ἦλθα 'δώ.

— Αἴ τώρα νὰ μοῦ 'πῇς, στὴ πίστη σου ποῦ λατρεύεις, πόσους τούρκους σκότωσες ἕως τώρα;

— Ἐγώ; Ἐφέντημ, δὲν εἶμαι κακοῦργος.

— Φαίνεσαι, ἀλλὰ στὸν πόλεμο δὲν ἐρριξες κάνένα τουφέκι; Αἴ, δὲν γίνεται, κάποιον θὰ σκότωσες.

— Ἐγὼ δὲν ἐπολεμοῦσα, ἔγραφα ἀνταποκρίσεις εἰς ἐφημερίδας τῶν Ἀθηνῶν.

— Ἀλήθεια. Πές μου ἔτσι ντὲ νὰ καταλάβω μὲ τί ἄνθρωπο ἔχω νὰ κάμω. Εἶσαι λοιπὸν καὶ ἐφημεριδογράφος. Ἀ τότε θὰ περάσωμε καλά. Καὶ σὲ ποιαῖς ἐφημερίδες γράφεις;

— Στὴν *Ὥρα*, στὸ *Ἐθνικὸν Πνεῦμα*, στὸ *Μέλλον*, στὸν *Αἰῶνα* . . . .

(Ἡ συνέχεια εἰς τὸ προσεχές).

Παληάνθρωπος.

ΤΡΕΛΛΑΙΣ.

—

* *

Οἱ φίλοι τῶν φίλων μας εἶναι φίλοι μας, λέγουσιν οἱ ἄνδρες—Αἱ δὲ γυναῖκες οἱ φίλοι τῶν ἐρασταῖν μας εἶναι ἐρασταί μας.

* *

Ἡ προίξ εἶναι ἡ αἰτία τοῦ γάμου καὶ ὁ ἔρως ἡ πρόφασις.

ΤΑ ΘΑΥΜΑΤΑ ΤΗΣ ΤΗΝΟΥ.

(ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ).

—

Φίλτατέ μοι,

Μετὰ τὴν τῶν Ἀτμοπλοϊκῶν ἔκθεσίν μου νομίσας ὅτι ἐκόλασα τὴν ψυχήν μου κακολογήσας φίλους καὶ ἐχθρούς, μετέβην εἰς Τῆνον διὰ νὰ σώσω τὴν ψυχήν μου.

Ἐπεβιβάσθην τοῦ ἀτμοπλοίου τὴν παραμονὴν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, ἔνθα πατεῖς με, πατῶσε, ἀναμὶξ ἐπεβιβάζοντο, Ἕλληνες, Ἀνατολῖται, Βλάχοι, Τοῦρκοι, Ἄγγλοι, ἄνδρες, γυναῖκες, παιδία, κοσμικοί, παπάδες, ἐπίσκοποι—ἦσαν γὰρ καὶ τοιοῦτοι—ὑγιεῖς, ἀνάπηροι, εὔρωστοι, ἀναιμικοί, στραβοί, κουτσοί. . . .

Καὶ ὅλοι αὐτοὶ εἶχαν τὴν ἀπαίτησιν νὰ γίνουν ὑγιεῖς πιστεύοντες, ὑπὸ τῆς Παναγίας, χωρὶς μὲν φάρμακα, πληρώσαντες ὅμως τὴν *κοῦραν*,—διότι δὲν εἶναι τόσον ἀφιλοκερδὴς ἡ μήτηρ τοῦ Χριστοῦ, ὥστε νὰ θεραπεύῃ ἀμισθὶ, ἤτοι ἄνευ λαμπάδων καὶ χαρισμάτων διὰ . . . τὴν σεβαστὴν ἐπιτροπὴν τοῦ Ναοῦ της, ἧς ἡ χάρις κλπ.

Ἀπεβιβάσθην μεθ' ὅλου αὐτοῦ τοῦ σωροῦ εἰς Τῆνον, ἐλευθερωθεὶς τέλος τῆς ἐν τῷ ἀτμοπλοίῳ καταλαβούσης με, οὐ μόνον ἀσφυξίας, ἀλλὰ καὶ διαθέσεως πρὸς . . . . ἐργολαβίαν.

Σοὶ εἶπον ὅτι ἦτο παραμονὴ, ἤτοι 25 Μαρτίου, καὶ ὅμως ἅμα ἐξελθὼν, εἶδον πολλοὺς προσεκτικῶς ἀναγινώσκοντας βιβλία τινα μὲ ἱερὸν ἐπανωφόριον, ἤτοι μὲ σταυρὸν εἰς τὸ ἐξώφυλλον. Ἐπλησίασά τινα ἐκ περιεργείας.

— Τὶ ἀναγινώσκετε, φίλε μου, μετὰ τόσης περιεργείας;

— Τὰ θαύματα τῆς *Μεγαλόχαρης*.

— Τὰ θαύματα; Καὶ ἐξετυπώθησαν ἤδη;

— Οὔ, οὔ, οὔ!

— Πρὶν γίνουν;

Ὁ ἁπλοῦς ἄνθρωπος ἐσταυροκοπήθη, ἔπτυσε τὸν κόλπον του, ἐψυθίρισεν «Ὕπαγε ὀπίσω μου, Σατανᾶ» καὶ ἔφυγε.

Ἀγνοῶ ποίου εἴδους εἶσι τὰ θαύματα τῆς Παναγίας, διότι δὲν ἔσχον τὴν γενναιότητα ἢ μᾶλλον τὴν ἱεροσύλον ἰδέαν νὰ τ' ἀναγνώσω ποτὲ, πλὴν νομίζω ὅτι ὡς τὸ σπουδαιότερον πάντων πρέπει νὰ θεωρηθῇ τοῦτο, ὅτι ἐκτυποῦνται ἐν Σύρῳ ἢ Ἀθήναις κατὰ Ἰανουάριον ἑκάστου ἔτους, καὶ πωλοῦνται ἐν Τήνῳ τῇ 24 *Μαρτίου* ἑκάστου ἔτους, ὅσα θαύματα *ἐγένετο* τὴν αὔριον **25** *Μαρτίου* τοῦ **αὐτοῦ** ἔτους. Εὐλογημένοι ἐπιτροποι, δὲν ἔχετε ὑπομονὴν νὰ τὰ ἐκδώσητε μετὰ *μίαν* ἡμέραν; Ἀλλὰ τότε φεύγει ὁ λαός!

Ἠκολούθησα μίαν ὡραίαν πολυθύσανον τὴν κόμην ἔχουσαν καὶ ζανθὴν συμπολίτιδα τοῦ Ἀττάλου καὶ κατῆλθον εἰς τὴν ὑπόγειον *Εὕρεσιν*, ἔνθα συνωθοῦντες καὶ συνωθούμενοι τρέχουν νὰ λάβουν τρία ἱερὰ κειμήλια. Ὀλίγον χῶμα ἐκ τῆς θέσεως τῆς ἀνευρέσεως τῆς ἱερᾶς εἰκόνας, ὀλίγον ἔλαιον ἐκ τῆς κανδύλας τῆς Θεοτόκου, καὶ ὀλίγον ἁγιασμὸν ἐκ τῆς πηγῆς τῆς εὑρέσεως.

Τώρα πρὸ πόσων ἐτῶν χρονολογεῖται ἡ ἐν Τήνῳ πανήγυρις καὶ πόσαι μυριάδες μυριάδων εὐλαβῶν χριστιανῶν κατ' ἔτος λαμβάνουν τὸ χῶμα αὐτὸ, τὸ ἔλαιον καὶ τὸν ἁγιασμόν; Καὶ ὅμως καὶ ἡ κανδύλα εἶναι πάντοτε πλήρης ἐλαίου καὶ τὸ ὑπόγειον σῶον καὶ μεστὸν χώματος καὶ ἡ πηγὴ ἀνεξάντλητος.

Ἰδοὺ ἐσκέφθην ἕτερα θαύματα μὴ ὑπάρχοντα εἰς τὸ *βιβλίον τῶν θαυμάτων* τῆς Παναγίας.

Ἐὰν τὸ ἐν τῷ μικρῷ ὑπογείῳ χῶμα, ἤτο λόφος ὡς τὰ Ἰμαλαΐα ὄρη, ἐὰν τὸ ἐν τῇ κανδύλᾳ ἔλαιον, ἦτο ὅσον ἡ Κασπία θάλασσα, ἐὰν ὁ ἁγιασμὸς ἦτον ὅλος ὁ Μισισιπῆς, θὰ ἐξηντλοῦντο. Καὶ ὅμως τὸ ὑπόγειον εἶναι σῶον καὶ ἀκέραιον. Διατί; διότι εἰσὶν ἐντὸς δοχείων καὶ σακκιδίων μικροσκοπικῶν ἅπαντα ταῦτα προπαρασκευασμένα ὑπὸ τῶν μεταβαλλόντων τὸν οἶκον τῆς θείας λατρείας, εἰς γελοῖον οἶκον ἐμπορίου.

Ἔφυγα ἀπὸ τὰ ἱερὰ τεμένη. Ἦτο ἤδη νύξ. Οἱ κώδωνες ἐσήμαναν τὴν ὁλονυκτίαν.

Ἐνόμισα ὅτι οἱ κώδωνες ἔδωκαν τὸ σύνθημα τῆς ἐνάρξεως τῆς ἱερᾶς ἀκολουθίας. Ἠπατήθην. Ἦτο τὸ σύνθημα τῆς ἐνάρξεως τῆς νυκτὸς, τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐλευθέρων κατανύξεων . . . . τῆς ἀκολασίας.

Οὐδὲ κεραίαν ἠλλάξαμεν τῶν ἀρχαίων ἐθίμων, καί τοι πολλὰ δισεκατομμύρια κεραιῶν ἐμακρύνθημεν αὐτῶν. Τότε αἱ *Ἱερόδουλοι*. Σήμερον αἱ *Προσκυνήτριαι*.

Τότε καὶ τώρα τὰ μεγαλείτερα ὄργια τελοῦνται ἐν ταῖς θρησκευτικαῖς τελεταῖς.

Περισσότερον θὰ εὕρισκες ἐμὲ, ἂν μ' ἀνεζήτεις, εἰς τὸν παράδεισον, παρά τινα ἐλθοῦσαν εἰς Τῆνον λόγῳ εὐλαβείας.

Ὅλαι αἱ στερούμεναι εἰς τὰ ἴδια εὐκαιρίας, ἦλθον εἰς Τῆνον νὰ ζητήσωσι τοιαύτην. Καὶ τὴν εὗρον πλουσίως Ἐγεύθησαν καὶ ηὐχαριστήθησαν.

Ἀλλ' ἰδοὺ ὅλοι σταυροκοποῦνται. Τί συμβαίνει; Ἐξέρχεται τῶν μυστηριωδῶν ὑπογείων τις, ὡς φρενήρης πηδῶν, καὶ δοξάζων τὸν θεόν.

— Τί τρέχει, ἐρωτῶ;

— Ἕνας τρελλὸς ἐξετρελλάθη, μοὶ ἀπαντᾷ κύριός τις ἐκ Σμύρνης.

— Εἶναι τὸ πρῶτον θαῦμα, ὅπερ ἐξετυπώθη ἀπὸ τοῦ Ἰανουαρίου. Βλέπω ὅτι οἱ ἐπίτροποι ἐκτελοῦν ἀκριβῶς τὰ ἐν τῷ προγράμματί των προαγγελθέντα.

— Ἐγὼ νομίζω, μοὶ εἶπεν ὁ ξένος, ὅτι τώρα πράγματι ἐτρελλάθη αὐτός

— Διατί;

— Διότι δὲν ἔπρεπε νὰ ξετρελλαθῇ, μέχρις οὗ λάβῃ τὸ διπλάσιον τῶν ὅσων ἔλαβε βεβαίως . . . .

Ἰδοὺ ἰδέα λαμπρά. Ἐπειδὴ ὅμως ἐφοβήθην μή τοι εἰς τοὺς τρελλοὺς συμβῇ τὸ τῶν δαιμονίων τῶν ὑπὸ τοῦ Εὐαγγελίου ἀναφερομένων, ἅτινα ἐξερχόμενα ἐκ τῶν ἐχόντων, εἰσήρχοντο εἰς τοὺς μὴ ἔχοντας τοιαῦτα, ἔφυγα καὶ ἔφυγα μὲ τὰ σωστά μου εἰς Σῦρον, μὴ θέλων νὰ λάβω μείζονα τῶν πανηγύρεων ἰδέαν, ἀλλ' οὐδὲ κρείσσονα, ἀφ' οὗ καὶ τὴν τελευταίαν τὸ ἀτυχές μου βαλάντιον ὑπέστη ἀφαίμαξιν ἀπὸ τοὺς λεμβούχους τῆς Τήνου, οἵαν δὲν εἶχεν ὑποστῆ ἀπὸ τοὺς ξενοδόχους ἡ μᾶλλον ξενοδιώκτας της.

Βεc.

(ΕΠΕΤΑΙ ΚΑΙ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.)

ΓΡΑΦΕΙΟΝ «ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ»

Ὁδὸς Μουσῶν, παρὰ τὴν Πλατεῖαν Συντάγματος.

ΕΣΠΕΡΟΣ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΩΝ

—

Ἐκδιδόμενον ΕΝ ΛΕΙΨΙΑ τῇ 1)13 καὶ 15)27 ἑκάστου μηνός.

ΤΙΜΗ ἐτησία προπληρωτέα φράγκα 40.

Τὸ ὡραῖον τοῦτο Περιοδικὸν εἰσῆλθεν εἰς τὸ Β'. ἔτος, ἐκπληρῶσαν πάσας τὰς ἐπαγγελίας του, ἐκτιμηθὲν ὑφ' ὅλου τοῦ τύπου καὶ ἄξιον ὑποστηρίξεως παρὰ τοῖς ἁπανταχοῦ Ἕλλησιν.

ΝΕΟΣ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως δωδεκαετὴς, καλῆς οἰκογενείας καὶ σεμνοῦ ἐξωτερικοῦ ζητεῖ οἰκίαν, ἐν ᾗ νὰ ὑπηρετῇ καὶ νὰ πηγαίνῃ εἰς τὸ Σχολεῖον. Ἡ διεύθυνσις εἰς τὸ Γραφεῖόν μας.

ΔΑΜΑΛΙΣ ΑΓΓΛΙΚΗ, γνησία, περιζήτητος, ἔφθασε ταχυδρομικῶς εἰς τὸ ἐν τῇ **Ὁδῷ Ἑρμοῦ**

ΦΑΡΜΑΚΕΜΠΟΡΕΙΟΝ Κ. ΟΛΥΜΠΙΟΥ

Δαμαλισθῆτε μ' αὐτὴν, ἂν θέλετε νὰ μὴ διατρέξητε μὲ τὴν ἀνθρωποβατσίναν, σοβαροὺς κινδύνους μεταδόσεως κολλητικῶν νοσημάτων.

ΟΙ ΕΚΔΟΤΑΙ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ ΚΑΙ ΠΕΡΙΟΔΙΚΩΝ

ἐπίσης οἱ ἐκδόται καὶ συγγραφεῖς

ΒΙΒΛΙΩΝ

οἱ θέλοντες νὰ κάμωσι συνδρομητὰς ἢ καταναλώσιν τοῦ ἔργου των ἀνὰ τὴν Θράκην ὅλην ἂς ἀπευθύνωνται πρὸς τὸν κύριον

Κ. Σ. ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΝ

(Βιβλιοπώλην καὶ Χαρτοπώλην)

ΕΙΣ ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΙΝ

ΚΡΥΟ ΝΕΡΟ ὁποιος θέλει, νὰ προμηθευθῇ τὰ περίφημα

ΚΑΝΑΤΙΑ ΤΗΣ ΒΟΗΜΙΑΣ

ἀπὸ τὸ ἐπὶ τῆς **Ὁδοῦ Ἑρμοῦ** ἀριθ. 72, πρῶτον μετὰ τὴν **Καπνεκαρέαν** Ὑελοπωλεῖον

ΛΑΜΠΡΟΥ ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΥ

(ἀριθ 72)

Ἕκαστον κανάτι τῆς Βοημίας διὰ τὴν ἀπόψυξιν τοῦ νεροῦ ἰσοδυναμεῖ πρὸς ἑκατὸν αἰγινήτικα. Εἶναι δὲ καὶ κομψότατα. [β, 2]

BOCK BIER, τοῦ διακεκριμένου καθ' ὅλην τὴν Γερμανίαν καὶ Αὐστροουγγαρίαν Ζυθεργοστασιάρχου **Liesinger** ἔφθασεν ἀπὸ χθὲς εἰς τὸ **Ζυθοπωλεῖον Μπερνιουδάκη.**

Εἶναι ἄλλο νὰ σᾶς τὴ λέμε καὶ ἄλλο νὰ πίνετε! [γ, 3]

ΕΞΟΧΟΥ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ ΓΕΥΣΕΩΣ καὶ ΟΨΕΩΣ

ΡΩΣΣΙΚΟ ΧΑΒΙΑΡΙ

ἐκόμισε καὶ πωλεῖ τὸ περίφημον

ΖΥΘΟΠΩΛΕΙΟΝ ΜΠΕΡΝΙΟΥΔΑΚΗ

(παρὰ τὴν ὁδὸν Ἑρμοῦ)

!! Οἱ Λούκουλλοι τρέξατε !!

Η ΕΚΘΕΤΟΣ

ΤΟΥ ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΕΙΟΥ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΜΑΡΙΑΣ

—

Τὸ πεντάπρακτον αὐτὸ δρᾶμα τοῦ εὐφαυτασιώτου ποιητοῦ Παυλου Γιακομετη, μεταφρασθὲν ὑπὸ τοῦ καὶ δι' ἄλλων μεταφράσεων διακριθέντος κ. **Γεωργ. Κ. Σφήκα** ἐκδίδωσιν ὁ ἐν Πάτραις κοινωνικὸς σύλλογος «Ἀλληλοβοήθεια», ἀντὶ **φρ. 1,50.**

ΑΓΓΕΛΙΑ, ὅπου ἐγγράφονται συνδρομηταὶ, ἐν τῷ γραφείῳ ἡμῶν. [β, 2]

ΓΡΑΦΙΚΗΣ ΥΛΗΣ ΟΛΑ ΤΑ ΕΙΔΗ

ΕΙΣ ΤΟ ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ ΠΑΛΛΗ ΚΑΙ ΚΟΤΖΙΑ

Ἐπὶ τῆς **Ὁδοῦ Ἑρμοῦ**

—

Τα Ωραιοτερα Επισκεπτηρια χαλκογραφημένα, ὡς καὶ ἄλλα στιγμιαίως ἐκτυπούμενα εἰς τὸ χαρτοπωλεῖον

ΠΑΛΛΗ ΚΑΙ ΚΟΤΖΙΑ.

—

ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ **παντὸς εἴδους** καὶ ΕΠΙΚΕΦΑΛΙΔΕΣ ΕΠΙΣΤΟΛΩΝ ὅλων τῶν χρωμάτων καὶ σχημάτων εἰς τὸ χαρτοπωλεῖον

ΠΑΛΛΗ ΚΑΙ ΚΟΤΖΙΑ.

—

ΜΟΝΗ ΑΠΟΘΗΚΗ τῶν μοναδικῶν καταστίχων τοῦ ἐμπορίου τοῦ σπουδαίου καταστήματος Edler et Krische τοῦ Ἀννοβέρου εἰς τὸ **χαρτοπωλεῖον**

ΠΑΛΛΗ ΚΑΙ ΚΟΤΖΙΑ.

—

ΑΛΗΘΙΝΟΝ ΣΙΓΑΡΟΧΑΡΤΟΝ **ΖΟΒ** τοῦ γαλλικοῦ οἴκου Jean Bardou πωλεῖται χονδρικῶς καὶ λιανικῶς εἰς τὸ **χαρτοπωλεῖον**

ΠΑΛΛΗ ΚΑΙ ΚΟΤΖΙΑ.

ΕΝ ΣΥΡΑι

ΚΗΠΟΣ—ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ—ΖΥΘΟΠΩΛΕΙΟΝ

Ὑπὸ τὴν ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΝ τοῦ Κυρίου **ΝΕΥΤΩΝΟΣ**

Κῆπος εἴκοσι στρεμμάτων — Ἄνδηρα, πρασιαί, ῥομάντσα, Εἰδύλλια — Δωμάτια σκορπισμένα ἐδῶ καὶ ἐκεῖ — Ἐπίπλωσις ἀπαράμιλλος — Λάμψις παντὸς μαρμάρου — Καναπέδες ἐλαστικοί, κομοί, λαβομάνα — Δηλαδὴ μπορεῖς νὰ περάσῃς ἐκεῖ ὅσὰν πασσᾶς.

ΤΟ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ

Κατηρτισμένον διὰ νὰ εὐχαριστῇ τὰς φαιδροτέρας παρέας, τοὺς μεγαλειτέρους ὑποχονδριακοὺς, τοὺς ἀριστοκρατικωτέρους οὐρανίσκους, τὰς ἀπαιτητικωτέρας ὀρέξεις.

ΦΑΓΙΑ ΠΟΤΑ ΕΔΩΔΙΜΑ ΜΕΖΕΔΕΣ

ΟΛΑ ΠΡΟΣΦΑΤΑ

ΔΙΔΟΝΤΑΙ ΚΑΙ ΓΕΥΜΑΤΑ ΠΟΛΥΤΕΛΗ ΚΑΤ' ΑΠΟΚΟΠΗΝ Η ΚΑΤ' ΑΤΟΜΟΝ

Δηλαδὴ μὲ τὴν Λίσταν.

Ο ΒΙΕΝΝΑΙΟΣ ΖΥΘΟΣ τοῦ ΖΥΘΟΠΩΛΕΙΟΥ Ν. Κ. ΝΕΥΤΩΝΟΣ φρεσκάρει ἀπὸ Βιέννης καθ' ἑβδομάδα, καὶ ἐνίοτε δὶς τῆς ἑβδομάδος.

ΟΥΔΕΙΣ ΞΕΝΟΣ

δύναται νὰ μεταβῇ εἰς Σύρον, χωρὶς νὰ μὴ φάγῃ καὶ πίῃ εἰς τὸν μέγαν

ΚΗΠΟΝ—ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ—ΖΥΘΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΟΥ ΝΕΥΤΩΝΟΣ

ΘΕΡΙΝΗ ΕΠΟΧΗ

ΝΕΩΤΑΤΑ ΦΘΑΣΙΜΑΤΑ ΜΕΓΑΗΣ ΠΟΙΚΙΛΙΑΣ

ΥΦΑΣΜΑΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΙΚΟΝ

ΦΕΡΕΤΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ

(**Ὁδὸς Σταδίου, ἀπέναντι τῆς Πιστωτικῆς**).